

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 59/2017-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. januára 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [redacted], [redacted], pre namietané porušenie jeho základného práva podľa čl. 36 písm. a) a b), čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 10 CoPr 3/2016-151 zo 14. marca 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [redacted] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. júna 2016 doručená sťažnosť [redacted] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 36 ods. a) a b) [správne pravdepodobne čl. 36 písm. a) a b), pozn.], čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 10 CoPr 3/2016-151 zo 14. marca 2016.

2. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Sťažovateľ podal dňa 15.3.2013 na Okresný súd Bratislava III žalobný návrh o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru zo strany... zamestnávateľa... Okresný súd Bratislava III na prvom pojednávaní podľa listinných dôkazov vec rozhodol... v prospech pracovníka-sťažovateľa, voči čomu sa odvolal zástupca odporcu-zamestnávateľ... Krajský súd 31.7.2014 v odvolávacom konaní č.k. 3 CoPr/5/2014-66 zrušil ROZSUDOK súdu 1. stupňa a vec vrátil súdu 1. stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie...

Listinné dôkazy založené v súdnom spise č. k. 14 Cpr/1/2013 svedčia o tom, že zástupca (advokát) zamestnávateľa zavádza súd. Ďalej na strane zamestnávateľa vznikla zmena: [REDAKOVANÉ] sa zlúčil do firmy [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], čo sťažovateľ už pozná po skúsenostiach v zamestnaní už predtým u iných firiem [REDAKOVANÉ], ktoré menili svoj firemný názov a ostali sťažovateľovi dlžný na mzde preto sťažovateľ podal druhý návrh na konajúci súd o nariadenie predbežného opatrenia, lebo sťažovateľovi môže len a len predbežné opatrenie zabezpečiť náhradu mzdy.

Dôkazy: 3. Právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č. k. 5 C 17/2014-119

4. Právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 24 C 300/2006-144

5. Právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 8 C 385/95-165

6. UZNESENIE Krajského súdu v Bratislave č. k. 10 CoPr/3/2016-151

Nevyplatená mzda a náhrada mzdy právoplatne prisúdená sťažovateľovi je z uvedených ROZSUDKOV nedobytná, lebo zamestnávatelia odstúpili svoje spoločnosti tzv. predajom bezdomovcom.

Z uvedených dôvodov len predbežné opatrenie na základe ktorého zamestnávateľ zloží do súdnej úschovy mzdu do času skončenia pracovného sporu je zárukou, že pracovník dostane mzdu a náhradu mzdy podľa Zákonníka práce a ROZSUDKU súdu. Predbežné opatrenie sa stalo právoplatné a vykonateľné dňom doručenia predbežného opatrenia odporcovi a tento odporca obratom nevložil na účet súdu nariadené financie. Z tohto pohľadu sa javí napadnuté UZNESENIE Krajského súdu v Bratislave, ako nespravodlivé a nezákonné.

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 10 CoPr/3/2016-151 zo dňa 14.3.2016 je neodôvodnené aj preto, že nevysvetľuje zamietnutie predbežného opatrenia prečo tak solventnej firme (zamestnávateľovi) vadí, že do súdnej úschovy má zložiť

predpokladanú mzdu. Prísľub štatutára organizácie, že podľa rozsudku súdu všetko splní nie je žiadnou zárukou pre pracovníka.“

3. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] na súdnu ochranu podľa čl. 6. Právo na spravodlivé súdne konanie a Ústavy SR čl. 36 odst. a/ a b/ a čl. 46 Právo na súdnu ochranu (titulom vykonateľnosti očakávaného súdneho rozhodnutia) a čl. 48 ods. 2 právo na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a aby sa občan mohol vyjadriť ku všetkým dôkazom aj v právnej veci sťažovateľa v spore č.k. 14 Cpr/1/2013, vyjadriť sa k odvolaniu odporcu proti predbežnému opatreniu vedenom na Okresnom súde Bratislava I rozhodnutím Krajského súdu bez vyjadrenia občana – sťažovateľa bolo porušené a UZNESENIE Krajského súdu v Bratislave č.k. 10 CoPr/3/2016-151 zo dňa 14.3.2016 Ústavný súd zrušuje a vec vracia Krajskému súdu v Bratislave na nové prejednanie a rozhodnutie.

2. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume: po 40 000 Eur z titulu porušenia základného práva podľa bodu 1. nálezu od 1. Krajského súdu v Bratislave, 2. Ministerstva spravodlivosti SR, 3. od Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny SR a od 4. Národnej rady Slovenskej republiky a ich zaväzuje, aby uvedené priznané sumy každý po 40 000 Eur vyplatil sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] do 60 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, okrem toho sú povinní uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania vo výške... Eur do 30 dní.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom.

8. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, a označenie, proti komu sťažnosť smeruje.

9. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť nespĺňa zákonom predpísané náležitosti, pretože sťažovateľ k sťažnosti nepripojil splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie pred ústavným súdom. Sťažovateľ v sťažnosti síce uviedol, že podáva žiadosť o zastupovanie na Centrum právnej pomoci, avšak žiaden doklad o tom nepredložil.

10. Ústavný súd sťažovateľa opakovane vyzýval na predloženie splnomocnenia pre advokáta alebo advokáta určeného Centrom právnej pomoci (výzva na odstránenie nedostatkov podania zo 6. júla 2016, ktorú sťažovateľ prevzal 19. júla 2016, výzva z 22. augusta 2016, ktorú sťažovateľ prevzal 5. septembra 2016). Listom z 3. októbra 2016 doručeným sťažovateľovi 13. októbra 2016 ústavný súd vyzval sťažovateľa, aby splnomocnenie predložil v lehote do 31. decembra 2016.

11. Sťažovateľ na poslednú výzvu ústavného súdu v určenej lehote (a ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti) nezareagoval a svoju sťažnosť požadovaným spôsobom (napriek upozorneniu ústavného súdu) nedoplnil. V dôsledku nečinnosti sťažovateľa sťažnosť neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde, keďže k nej nie je priložené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľa pred ústavným súdom.

12. Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa nespĺňa už citované náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom. Ústavný súd pripomína, že takéto nedostatky zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Nedostatok, resp. nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí návrhu účastníka konania je v zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu dôvodom odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (podobne napr. IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 210/09, III. ÚS 32/2011). Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2017